

Dierenkliniek Kenaupark

Kenaupark 13 2011 MP Haarlem

tel. 023-5310880

fax 023-5342912

www.dierenklinikkenaupark.nl

Nieuwsbrief 1
maart, 2010

Redactioneel

Mijn eerste keer

Verder in deze nieuwsbrief:

Een chocolaatje voor uw hond
of kat?

Kattengedragsdeskundige

Gebitsproblemen bij het konijn

Het woord is aan ...

En deze maand

Er zijn niet veel dingen die mensen zich kunnen herinneren uit hun vroegste jeugd. Vanaf welke leeftijd kunnen mensen zich sowieso iets herinneren? Enkele herinneringen zijn echter zo bijzonder dat deze je hele leven bij zullen blijven.

Zowel mijn vader als moeder waren dierenarts en niet bang voor een medische uitdaging. Vooral mijn vader was en is nog steeds een vindingrijk man die zoekt naar praktische en logische oplossingen. Dierenartsen van de oude stempel, nuchter en kundig.

Als dreumes liep ik al rond in de kliniek. Met mijn neus bovenop de medische ingrepen. Gefascineerd door het spannende instrumentarium en de bliepende machines, kreeg ik al op vroege leeftijd inzicht in de wonderlijke wereld van de diergeneeskunde. Een dierenartsenkind kijkt met andere ogen naar de zo geliefde huisgezel. Want hoe groot de liefde voor dieren ook is, je wordt al op jonge leeftijd met de realiteit geconfronteerd en leert al heel vroeg dat een huisdier liefde en blijdschap geeft maar ook verdriet, zorg en leed.

Herinneringen aan mijn jeugd in de kliniek beginnen zo rond mijn vijfde levensjaar en mijn eerste medische ondersteuning staat me nog helder bij. Ik was toen zes jaar.

Mijn vader was bezig met een bevalling bij een hond. De bevalling verliep lastig en leek niet op gang te komen. Er was voldoende ontsluiting maar toch leek het niet te lukken. Op een door hem gemaakte röntgenopname bleek de eerste pup dwars te liggen en zagezeggd de boel op te houden. Er was voor mijn vader onvoldoende ruimte om de pup goed te leggen en

Indien u vragen en of opmerkingen heeft over deze nieuwsbrief kunt u een mail sturen naar:
nieuwsbrief@dierenklinikkenaupark.nl.

vervolg - **Mijn eerste keer**

een keizersnede was niet wenselijk maar leek op dat moment onvermijdelijk. Zoals gewoonlijk liep ik door de kliniek te drentelen, op gepaste afstand van de behandeltafel.

Zoals gezegd was mijn vader niet wars van een uitdaging en keek mij bedachtzaam aan; “Laat mij je handjes eens zien”. Na het tonen van mijn handen kreeg ik instructies, handen wassen, nageltjes schoonmaken, desinfecteren. Ja, het kleine kinderhandje paste wel in de geboorteweg.

Onder de vakkundige begeleiding van mijn vader volgde ik de instructies op; “Voel jij daar een klein hoofdje van een hondje?” Ja, ik dacht van wel, en voorzichtig moest ik het hoofdje naar mij toe trekken.

Na enige tijd lukte het en was de eerste pup eruit. Later volgden er nog vier. Ik weet wel dat ik verbaasd was dat het mij lukte! Erg trots op mijn eerste ingreep voelde ik me een heuse dierenredder in nood. Dat puppy's geboren werden uit hun moeder heeft mij niet verbaasd, kennelijk was dat voor mij al eerder duidelijk geworden.

Dit is een van die bijzondere herinneringen die je altijd bij blijft.

J.W. Baljet
Dierenkliniek Kenaupark

Een chocolaatje voor uw hond of kat?

Met de blijvende kou en verrassende sneeuw, lijkt het nog ver weg, maar de paasdagen staan alweer bijna voor de deur. In de supermarkten liggen de chocolade paaseieren al in de schappen, in alle soorten en maten.

Gezellig een schaalje met paaseieren op tafel. De meeste huisdieren vinden chocola ook lekker, maar is chocola wel goed voor honden en katten?

Nee, chocola is giftig voor huisdieren

Het basisingrediënt voor chocola is cacao. Cacaobonen worden gevormd door de cacaoboem, de bonen worden geroosterd, gepeld en vervolgens vermalen tot een cacaomassa.

In deze cacaomassa zitten bepaalde stoffen, namelijk alkaloiden. Twee van deze alkaloiden zijn theobromide en cafeïne en juist deze zijn giftig voor de hond.

Alle chocolade bevat, afhankelijk van het merk en de soort chocola, een bepaalde hoeveelheid cacaomassa met daarin de alkaloiden. Pure chocola bevat het meest van deze stoffen en witte chocola het minst.

Waarom worden honden ziek van chocola en mensen niet?

Mensen kunnen deze stoffen zonder problemen snel verwerken. Honden helaas niet; die hebben een lange tijd nodig om deze alkaloiden uit het lichaam te verwijderen. Zo worden deze giftige stoffen in het lichaam opgestapeld. Of de hond er ook ziek van wordt is afhankelijk van zijn eigen lichaamsgewicht en van de soort en de hoeveelheid chocola die hij opgegeten heeft.

En katten?

Katten kunnen ook absoluut niet tegen deze stoffen. Ze zullen misschien uit zichzelf niet zo snel chocola eten, maar u mag het ze beslist niet geven. Vooral kittens zijn er erg gevoelig voor.

De verschijnselen van een chocolade vergiftiging.

De eerste verschijnselen treden meestal na 4 tot 12 uur op. De hond wordt onrustig, drinkt en plast veel en kan gaan braken. Het is mogelijk dat de hond gaat rillen en zelfs epileptische aanvallen krijgt. Bij een zware vergiftiging leidt het tot hartritme stoornissen en kan de hond in coma raken. Vooral oudere honden kunnen hieraan doodgaan. Als een drachtige hond teveel chocola eet kunnen de ongeboren pups de gifstoffen via de placenta opnemen en aan een te hoge dosis sterven.

Wat moet u doen

Wanneer uw hond toch chocola op eet, is het goed om zo snel mogelijk contact op te nemen met uw dierenarts om te overleggen wat er gedaan moet worden. Hou de verpakking bij de hand. Natuurlijk is het altijd beter om te voorkomen dat uw hond chocola eet. Laat het nooit onbeheerd achter.

Het eten van chocola is giftig voor hond en kat!

Kattengedragdeskundige

Mijn naam is Penny Kieft en mijn hele leven lang ben ik al gek op en met katten. Het zijn voor mij zeer fascinerende dieren. Zo lang ik me kan herinneren zijn er katten in mijn leven geweest en heb ik veel plezier aan hun gezelschap.

Ik ben sinds 2004 werkzaam als paraveterinair dierenartsassistente bij Dierenkliniek Kenaupark en in mijn werk merk ik dat er veel vragen zijn over het gedrag van katten. Dit loopt uiteen van sproeiende katers tot het verhuizen van je kat en hoe je dat het best aanpakt.

Ik wilde mij hier graag verder in verdiepen en heb via Tinley de opleiding tot gedragstherapeut/deskundige gevolgd.

Met heel veel plezier wil ik nu het geleerde gaan toepassen in de praktijk.

Ik hoop dat mijn kennis u en uw kat kunnen helpen om van het eventueel “ongewenste” gedrag af te komen en om u te helpen met advies op maat.

Want, katten zijn dieren die zeker kunnen leren en met een beetje aandacht en inzicht kunnen veel ongewenste gedragsproblemen worden voorkomen.

Kattengedrag

Katten zijn fantastisch gezelschap. Ze geven plezier, gezelschap, troost en ontspanning.

Maar weet u ook wat een kat echt nodig heeft?

Voor een goede verstandhouding met uw kat is het belangrijk te weten wat de natuurlijke behoeften van katten zijn en wat normaal kattengedrag is. Als u weet wat natuurlijk kattengedrag is en daar op in kan spelen, kunt u beter voor het welzijn van uw kat zorgen en zal het samenzijn met uw kat u meer plezier geven. Ook zal de kans op ongewenst gedrag afnemen.

U kunt bij mij niet alleen terecht voor kattengedragstherapie, maar ook voor allerlei adviezen op het gebied van kattengedrag. Wilt u graag wat meer weten over het gedrag van katten? Wilt u weten of uw kat normaal gedrag vertoont? Hoe uw kat communiceert? Wat u aan de lichaamstaal van uw kat kan aflezen? Hoe u het beste om kunt gaan met uw kat? Informeer dan naar een gedragsconsult. U zult verrast zijn over wat uw kat u allemaal vertelt via zijn gedrag en hoe u zijn gedrag kunt sturen.

Waarom gedragstherapie voor katten?

U wilt het liefst een tevreden spinnende, lekker slapende of gezellig spelende kat in huis. Maar uw schattige kleine bolletje wol blijkt een onvermoeibare drang te hebben om uw gordijnen in repen te scheuren, de lieve zachtvaardige poes uit het asiel wil plots niet meer op de bak en de twee onafscheidelijke katertjes vechten elkaar ineens het huis uit. Voor de kat logisch gedrag, maar helaas kan zij u daarmee niet duidelijk maken wat er aan de hand is.

Hoe werkt het?

Samen gaan we op zoek naar de oorzaak voor het (probleem)gedrag van uw kat en geef ik u zoveel mogelijk inzicht in het natuurlijke gedrag van uw kat en zijn behoeften. U krijgt een heldere diagnose, zodat u weet waarom het dier probleemgedrag vertoont.

Een kat kan wel degelijk dingen leren en zijn gedrag kan dus ook bijgestuurd worden. Daarom zijn de adviezen die u krijgt zeer praktisch en meteen toepasbaar. Wel zult u zelf aan de slag moeten met het plan en uw kat, dit kan

// **Katten zijn fantastisch
gezelschap !**

vervolg - Kattengedragdeskundige

enige inspanning en geduld vragen van u als eigenaar.

Hoe langer het probleemgedrag duurt, hoe moeilijker het vaak is om het te veranderen. Wees er dus snel bij als uw kat ineens gedragsveranderingen vertoont!

Katten kunnen verschillende gedragsproblemen vertonen

Voor alle onderstaande problemen kan gedragstherapie een uitkomst bieden:

- agressie naar mensen (blazen, grommen, bijten, krabben)
- agressie naar soortgenoten (ook plotselinge agressie)
- onzindelijkheid (plassen of poepen buiten de kattenbak)
- sproeien
- angst voor mensen
- angst voor soortgenoten
- angst voor situaties of geluiden
- krabben aan meubilair of behang
- overmatig aandacht vragen
- vaak en luid miauwen
- eten van niet eetbare objecten
- zichzelf kaal likken
- achter de staart aan jagen
- denkbeeldige prooi vangen
- stress

Overweegt u een consult

U kunt mij bereiken op de kliniek, ook kunt u een e-mail sturen naar: kattengedrag@dierenklinikkenaupark.nl.

Nadat we een afspraak gemaakt hebben, krijgt u een uitgebreide vragenlijst toegestuurd die u moet invullen. Aan de hand van de vragenlijst en het huisbezoek (duurt ongeveer 1,5 uur) wordt een diagnose en in samenspraak met u een behandelplan opgesteld, toegespitst op uw persoonlijke situatie. Als u bent doorverwezen door uw dierenarts, zal ook deze een (kort) verslag ontvangen als u dat wilt. U gaat vervolgens zelf aan het werk met uw kat, maar u kunt uiteraard altijd op mij terugvallen met vragen.

Soms is het probleemgedrag (mede) het gevolg van een lichamelijk probleem. Dan kan het zijn dat u wordt terug verwezen naar uw eigen dierenarts om met hem of haar verder te overleggen.

Voorlichting en advies

Misschien heeft u behoefte aan advies zonder dat uw kat echt probleemgedrag vertoont. U overweegt bijvoorbeeld een hond of een tweede kat aan te schaffen en wilt weten hoe u het dier het beste kunt introduceren. Of u bent in verwachting en wilt uw katten voorbereiden op de komst van de baby om problemen te voorkomen. U hebt dan waarschijnlijk voldoende aan een kort informatief gesprek en misschien een informatie folder, om het allemaal nog eens rustig na te lezen.

Nog vragen?

In alle gevallen kunt u vrijblijvend contact opnemen om kennis te maken en uw vraag te stellen.

Het kan ook een lichamelijk probleem zijn.

Gebitsproblemen bij het konijn

De meest voorkomende reden om niet te kunnen/willen eten bij konijnen zijn gebitsproblemen door het verkeerd afslijten van de tanden en kiezen. Konijnen hebben tanden en kiezen die levenslang doorgroeien. Doordat de tanden en kiezen schuin tegen over elkaar staan, slijten ze tijdens het knagen af en blijven ze op de goede lengte. Knagen is dan ook heel belangrijk voor konijnen.

Indien door trauma of door een aangeboren verkeerde stand de tanden/kiezen niet goed tegen over elkaar (meer) staan, dan zullen de tanden/kiezen niet goed afslijten en dus verkeerd doorgroeien. Er kunnen dan scherpe haken aan de randen van de kiezen ontstaan. Deze haken kunnen in de tong of in de wang gaan prikken. Elke beweging van de tong of van de mond kan dan erg veel pijn doen, waardoor het konijn niet meer goed kan eten. Soms neemt het konijn wel eten in de mond, maar lukt het niet om het goed te kauwen en door te slikken. Het konijn zal dus stoppen met eten, met alle levensbedreigende gevolgen. We zullen dan het gebit moeten bijlijpen om het konijn weer aan het eten te krijgen.

Het is van belang dat u thuis goed de snijtanden van uw konijn in de gaten houdt. Dit zijn de tanden die vooraan de mond staan. Deze behoren lang zijn, maar niet te lang en zeker niet ongelijk. Als er een afwijkende stand van de snijtanden is, dan gaat de afslijting van de kiezen vaak ook niet goed. Bij een slecht of niet etend konijn zullen wij hier altijd de kiezen proberen in beeld te brengen met een speciale mondsperder op de otoscoop, maar alleen tijdens een narcose kunnen we de kiezen goed in beeld brengen en zo nodig haken bijlijpen.

Het konijn zal stoppen met eten !

Het woord is aan ...

We maken elke dag wel iets mee met onze dieren. In de rubriek “Het woord is aan ...”, willen wij graag uw verhaal plaatsen. Heeft u dus iets meegemaakt met uw dier, of wilt u graag afscheid nemen van uw overleden dier op deze plaats, stuur dan uw verhaal en als u dit wilt een (zo groot mogelijke) foto van uw dier naar:

nieuwsbrief@dierenklinikkenaupark.nl. Uw artikel wordt zeker in een van de volgende nieuwsbrieven geplaatst. Als u niet wilt dat uw naam onder aan het artikel komt te staan, geeft u dit dan ook even aan.

Met Luna, onze Duitse Herder speur ik een tot twee in de week. Voor ons beiden is dit één groot feest. Als we het terrein oprijden begint Luna te piepen en tijdens het speuren staat haar hele lijf op plezier en ook ik loop de hele tijd te genieten. Een echt feestje dus.

Dat het speuren ook een andere kant heeft, maakte ik een tijdje terug mee. Omdat onze oude grobbebol, Saathi van toen ruim 12,5 jaar oud niet zo lang meer kon wandelen en ongeveer 10 keer op een dag een korte wandeling had in verband met plaspillen, gaat Luna regelmatig met Jurjen mee. Er moet tenslotte ook nog

Eigenlijk was ik best trots !

vervolg - Het woord is aan ...

gewerkt worden en Luna heeft zoveel energie dat ik wel wil dat zij haar beweging krijgt.

Die bewuste dag was Juppe, mijn partner, 's ochtends met de honden naar de duinen geweest en 's middags ging Jurjen met Luna naar dezelfde duinen toe. Niets aan de hand, toch ... ? Helaas liep een en ander anders.

Jurjen belde mij om een uur of vier op dat Luna er vandoor was en dat hij haar nergens meer kon vinden. Mijn hart stond stil. Luna is namelijk absoluut geen hond die wegloopt en je hoeft maar Luna te roepen en zij staat weer voor je neus. Mijn enige gedachte was, dat als Luna niet komt, er echt iets aan de

hand moet zijn; heeft zij een pootje gebroken zodat zij niet kan komen of is er iets nog veel ergers gebeurd? Ik ben meteen in de auto gesprongen en naar de duinen gereden. Daar aangekomen kon ik ook roepen wat ik wilde, maar geen Luna te vinden.

Gelukkig heeft Luna een penning om met al onze telefoonnummers erop en belde er een mevrouw op dat zij Luna had gevonden. Zij stond bij het hek aan de andere kant van de duinen. Wat was nu het geval. Juppe was die morgen bij een andere ingang erin en eruit gegaan. Luna heeft wellicht het spoor van Juppe, tijdens de wandeling met Jurjen opgepikt en is dat gaan volgen.

Alleen Juppe was daar niet en is Luna langs het hek gaan lopen waar zij 's morgens met Juppe was.

Luna is helemaal gek van Juppe en volgt hem altijd overal. Juppe and his shadow. Ze zijn onafscheidelijk.

We hebben nu een afspraak dat Juppe en Jurjen niet op dezelfde dag dezelfde wandeling gaan maken. Eerlijk gezegd was ik wel een beetje trots op haar, al hoop ik echt dat ze dit nooit meer doet, pfff ... wat een schrik.

Marie Louise Hebly

En deze maand

In deze rubriek zullen we elke maand iets anders plaatsen. Dit kan, zoals deze maand een kleurplaat voor de allerkleinste dierenliefhebbers zijn, nieuws uit de kliniek, interessante artikelen die wij gelezen hebben en noem maar op.

Op de volgende pagina staat een kleurplaat voor de allerkleinste dierenliefhebbers.

De kleurplaat kan als hij ingekleurd is, opgestuurd worden naar de dierenkliniek.

Deze zullen opgehangen worden in de kliniek en er ligt tevens een kleinigheidje klaar. Vergeet dus niet naam, adres en leeftijd te vermelden.

